

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXIX. Subscriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

subrogatur, secus verò si per prius saltem in habitu aliquid subrogato competeat, quia tali casu si surrogatio fiat respectu actus sive exercitii, regula non procedit, quia iudicatur illa potestas ut propria, non ut subrogata, Felin. ex dictis. Abbat. in cap. licet ex suscepto, in 2. col. vers. ex qua signa, de for. compet.]

Quartò limita, quando illud, in cuius locum fit subrogatio, esset extinctum, Rimin. jun. cons. 113. n. 121. Card. Tusch. dict. lit. S. conclus. 757. n. 56. [secus enim esset si actio prima duraret, quia esset potius accumulatio quàm surrogatio, Jas. in l. 9. ff. de reb. cred. colum. 7.]

Quintò limita in pœnalis, secundum Seraphin. decis. 537. n. 4. Ant. Gabr. commun. tit. de R. I. conclus. 2. n. 29. Mari. Giurba d. cons. 96. n. 16.

Sextò limita in privilegiis, ut scribunt Azeved. l. 1. num. 27. tit. 1. lib. 6. novæ Recopil. Garc. Gironda de privileg. seu exempt. explicat. num. 1313.

[Limita septimò, quod procedat tantum in universalibus, secus in particularibus, Carpz. d. p. 3. cons. 30. de fin. 1. n. 12.]

Limita octavo, quando subest diversa ratio, l. 1. §. si quis 13. de success. edict.

Adde nonò, procedere hanc regulam in surrogatione immediata, non mediata, ut in feudo novo comparato ex distractione feudi antiqui, vid. Gothof. Anton. Disp. feud. 1. thes. 5. lit. B. n. 6.

Addit ultimò Decius adhuc duas, ut non procedat, ubi de personæ industria vel de materia jurisdictionis agitur in cap. si pro debilitate. col. 3. de offic. delegat. Nemo itaque unquam dicere ausus est surrogatum esse idem cum eo, in cuius locum surrogatum est, v. c. nemo dixit pretium, quod loco rei est, esse rem ipsam, Anton. Fab. in rat. dub. ad l. 34. de pecul. confer Cephal. d. cons. 10. n. 1. Hinc utres rei vel pretio surrogetur tantummodò in quatuor casibus receptum esse, traditur à gloss. in l. 1. verb. constitutum. C. si quis alteri vel sibi. nempe (1.) favore, vel Ecclesiæ, sicut proponis 8. C. de rei vindicat. (2.) vel pupilli, l. 2. C. quando ex fact. tut. l. Curator 3. C. arbitr. tutel. vel (3.) dotis, l. res 3. jur. dot. Wefenb. i. cons. 38. num. 33. vel (4.) si uxor (quem casum Wefenb. ibi non descripsit) marito donaverit pecuniam, illeque ex ista rem emerit, nec solvendo sit, datur enim tum mulieri utilis in rem actio, l. uxor marito 55. de donat. inter vir. & uxor. Quam ob rem cum his casibus illud sit speciale, intelligi potest in aliis contra esse, Wefenb. d. loc.

& lib. 2. cons. 79. n. 13. Quod si ergo, verbi causa, res alicui hypothecata à domino rei vendatur, pretium loco rei non succedit, nec ego pretium petere possum, nisi res sit præscripta, vel aliter ruina, naufragio, incendio perempta, Berlich. 7. concl. 69. in fin. vid. & Wefenb. i. cons. 38. n. 33. ubi in causa dotis hoc sublimitare videtur.

CAP. LXIX. Subscriptio.

Axioma I.

Subscribens consentire censetur subscriptis, l. emptor. 47. §. Lucius 1. ff. de pactis. l. fin. §. fin. autem dubium 2. vers. subscriptionem. Cod. de iure delib. l. sicut 8. §. non videtur. ff. quib. mod. pign. solv. cap. si quis 6. extr. de rebus Eccles. non alienand. Tiber. Decian. resp. 29. Philip. Matth. i. cons. 32. num. 16. per l. si ego 9. §. 3. ff. de jur. dot. l. contrati. 17. ibi: subscriptionem, C. de fide instrum. maxime si etiam sigillatio accedat, Bart. in l. que dotis. n. 7. & ibid. Roman. & Alex. n. 38. Et Jason n. 94. ff. solut. matr. Decius in cap. 2. n. 27. de fide instr. fit enim ea ad confirmationem eorum, quæ in scriptura reperiuntur, Johan. Andr. in addit. ad Speculat. tit. de condu. apposit. super rubr. Regn. Sixtin. 2. Cons. Marp. 8. n. 12. Castrenf. cons. 116. n. 2. faciunt summopere notata Felin. in cap. 2. n. 2. de fide instr. ubi huius rationis respectu ait paria esse subscribere, privatæ scripturæ per alium scriptæ & manu suâ eam scribere, sive asserere, eam de manu suâ esse: cum nihil intersit, suâ manu quis instrumentum scribat, an verò subscribat, d. l. sicut. §. non videtur, quibus modis pignus solv. l. Gajus 39. ff. de pignorat. act. Angel. in l. si ita stipulatus. 126. §. Ebrýogonus 2. ff. de v. O. Bald. in Auth. contra qui propriam. vol. 2. vers. item quæro C. de non num. pecun. Innocent. in cap. quoniam contra. de probat. & ibid. Felin. n. 43. Menoch. de arbitr. judic. quasi. cas. 94. n. 14. ubi ait, subscriptionem representare totam scripturam, cui subijcitur, Vult. 3. Cons. Marp. 18. n. 79. quocirca quando quis semel subscripsit, ea subscriptio depositioni contrariæ etiam iurata & judicialiter factæ præfertur. Capyt. decis. Neapol. 192. num. pen. allegans ad hoc Aretin. in cap. per tuas, de probat. Imol. in cap. cum causam. de testib. Felin. in cap. cum tua, col. ult. eod. Vult. 1. Cons. Marp. 15. n. 152. ac proinde & subscribenti sigilloque suo corroboranti contractum vel negotium, quod illo invito fieri nequit, non tantum subscriptionem vel sigillationem, sed & solam dissimulationem nocere, ex l. fideiussor. 26. §. 1. de pign. l. 2. C. si res alien. pign. detur. l. sape 53. de re judic. deducunt. Goedd. 1. Cons. Marp. 25. n. 151. & cons. 26. num. 6. Costal. ad l. Gajus 39. ff. de pignorat. act. cum subscriptione contractus muniatur ac probetur, d. l. sicut 8. §. non videtur. & l. 17. verb. subscriptione partium confirmata. C. de fide instrum. Wel. cons. 131. ubi latè num. 3. pag. 656.

Limita,

Limita, nisi aliquis præsens esset, & subscriberet actui, qui se invito fieri posset, quo casu eum consensisse non continuo dicendus est, ut cum venditur res mea, quæ etiam me contradicente vendi potest, *l. rem alienam 41. ff. de pignor. act.* neque etiam ex eo actu probationis transferretur in subscribentem, Bald. *ibid.* vel nisi subscriptio fieret, non lectis aut intellectis verbis instrumenti, *l. ult. C. plus val. quod agitur, quam quod simulat. concip. l. de his 6. ff. de transact.* vel nisi subscriberet in contractu rem suam putans esse alienam, *l. Titius 3. ff. de rescind. vendit.* vel nisi se actui ut testis subscriberet, *l. Titia 34. §. Lucium 2. de legat. 2. l. Gajus Sejus 39. de pign. act.* vide Joh. Sandæum lib. 3. *decis. tit. 5. desin. 8.*

II.

Sine subscriptione sigillum etiam publicum fidem non facit, Molin. in *consuetud. Paris. rubr. de feud. §. 8. num. 13. pag. 177.* cum nihil per se loquatur, mutumque testimonium (quod nullum est) sine subscriptione vel æquipollente habeatur, Wesenb. *conf. 12. num. 50. §. 51. ex Baldo. ad l. falsus in fin. C. de furt. Bart. in proam. Digest. §. ad l. ad testium 22. §. si quis. ff. de his qui testam. fac. poss. vid. Gœdd. ad l. 39. ff. de V. §. numer. 3.*

III.

Subscriptio idem operatur, quod holographum, *§. 1. vers. instrumenta. Inst. de V. O. l. si ita stipulatus 126. §. 2. ibidemque Jalon de V. O. Reusner. vol. 2. de testam. part. 1. cap. 4. num. 14. §. 15.* subscribens enim censetur virtualiter omnia scripsisse, quæ subscripsit, Julius Clarus *§. testamentum. quest. 14. num. 1. §. ibidem additionator. latè Dauth. ad l. 21. §. ex imperfecto. num. 28. Cod. de testam. pag. mibi 444. vid. tamen Everhardum libr. 1. consil. 13. n. 49. §. seqq.*

CAP. LXX. Substantia, Substantialia.

Axioma I.

Substantia alicujus actus ex solo temporis cursu non præsumitur, quæ ex re ipsa non apparet, *l. nullo 24. C. de rei vindic. l. diutina 4. C. de præscript. long. temp. Modestini. Pistor. conf. 25. num. 20. vol. 2. Gœdd. 1. Consil. Marp. conf. 28. num. 286.*

II.

Substantiâ deficiente, deficit omne accedens ac totus effectus *l. 1. C. de condiç. ob caus.* neque etiam ea præsumitur, sed declarari debet, ut latè docet Masc. *de probat. concl. 1415.* vide & Honthem. *2. de art. Notar. cap. 1. num. 2. §. 3.* ubi itaque substantialia contractus remouentur, remouus etiam ipse contractus esse dicitur, Salicetus in *Authent. Sacramentum puerum. num. 10. C. si advers. vendit. Nicol. Everhard. in loc. Topic. à defectu forma. per. l. Non codicillum 14. C. de testam. l. cum manus a 80 §. fin. ff. de contr. empt. Vult. 3. conf. Marp. 18. num. 7. Wesenb. consil. 327. num. 40. pag. 632.*

III.

Substantia & natura à se invicem distinguuntur, Kubach. *pag. 383.* Ut enim in aliis rebus, maxime apud Græcos, substantia, persona intelligitur, non natura, Isidor. *7. cap. 4.* ita in contractibus, qui suam naturam habent & substantiam, hæc variare videmus. Alia igitur est substantia, atque alia natura emptionis; substantia enim emptionis ex pretio consistit, *l. 72. de contrab. empt. l. si non donationis 13. C. eod. tit. quemadmodum & res, l. nec emptio 8. ff. de contr. empt.* Evidio verò est de natura emptionis, seu ex his, quæ insunt naturaliter, *l. ex emptio 11. in princ. de action. empt.* atque ita ex cæteris venditionis, *l. si duo 13. §. si quis 3. de jurejur. ita duplæ cautio est ex natura emptionis l. quod si nolit 21. 20. §. quia. de adil. edict. & est ex his, quæ sunt adminicula emptionis, d. l. 72. atque sic nec evidio, nec duplæ cautio de substantia emptionis erunt. Pacta itaque, quæ fiunt contra substantiam, immutant contractum, verbi gratia, ne pretium rei venditæ detur, rei venditæ dominium in accipientem transeat, *l. 55. l. 80. §. ult. ff. de contrab. emptio.* ea verò, quæ fiunt citra substantiam, verbi gratia, si pretium rei venditæ augetur vel minuitur, *dist. l. 72.* licet sint contra naturam contractus, fieri queunt, *l. 7. §. 2. de pact. l. 5. §. 4. de præscript. verb. verbi causa, ne duplæ cautio præstetur, d. l. 21. ne venditor de evictione teneatur, vide Eman. Merill. lib. 3. observat. 23.**

CAP. LXXI. Substitutio. Substitutus.

Axioma I.

Substitutio potentior & efficacior censetur quam jus accrescendi, *l. 2. §. si duo 8. ff. de bon. poss. §. si secund. tabul. l. 1. §. in primis 3. §. pro secundo 4. C. de caduc. toll. Alex. Imol. ad l. 57. num. 24. ff. ad SC. Trebell. Novell. 1. §. si quis autem. vers. si verò institutio. Auth. hoc. amplius. C. de fideicom. §. ratio, quia substitutus admittitur ex voluntate & dispositione defuncti expressa, conjunctus verò & jus accrescendi habens ex nuda conjecturata & tacita mente defuncti, *Dd. in l. un. C. quand. non petent. part. Gomez. lib. 1. var. resolut. cap. 3. num. 26.**

Limita, nisi ex præsumpta voluntate appareat, voluisse præferri conjunctum substituto, *l. quidam 30. ubi Bart. ff. de vulg. substit. idem in d. l. 2. §. si ff. de bonor. poss. §. secund. tabul. vel quando substitutio esset copulative seu conjunctim facta, quia tunc ille, qui adivit, habebit partes aliorum per jus accrescendi, & excludetur substitutus per ejus additionem, Bart. in l. 1. in pr. q. 2. q. 5. in princ. ff. de vulg. substit. vel quando institutos & sic conjunctos in institutione testator ad invicem substituit, tunc enim talis substitutio jus accrescendi non impedit, Baldus in *Lunic. Cod. quand. non petent. part. Socin. in tract. fallent. 219. 479.**

II.

Substitutio in unum tantum casum concepta,
(Dd) ad